

Iets om over na te denken in de Jongerenpraisedienst, 11 juni 2006, 16.00 uur

Thema: 'Lijden geeft lef' naar aanleiding van Filippienzen 1: 12-26 (centrale tekst: 14)

Weet je wat er vorige week gebeurde, vorige week zondag, Eerste Pinksterdag? Net voordat wij hier begonnen met de belijdenisdienst, werd in de Indiase stad Mayapuri een groep van 25 christenen, die een gebedsbijeenkomst hadden, overvallen door een hele mensenmenigte. Het bleken hindoe-extremisten te zijn. De christenen werden het huis uit gesleurd, naar een hindoe-tempel in de buurt, en ze werden zwaar bedreigd en gedwongen te buigen voor de god Bajrang. Degene die het meest onder druk werd gezet was de predikant, ds. Jagdish Barthi van de Bethel Fellowship Church. Weet je hoe oud hij is? 27! Nou, dan denk je: 'Er zal wel politie komen, die de christenen bevrijdt uit handen van die extremisten'. Maar wat gebeurt er? De politie zet de christenen gevangen! Alleen na betaling van een losgeld mochten ze weer gaan, de meesten op zondag, ds. Barthi pas afgelopen dinsdag. Een losgeld van zo'n 350 euro, dat is natuurlijk ontzettend veel in India. Dit is de wereld waar we in leven! En dit is zomaar één van de vele, vele verhalen die je kunt vertellen over christenvervolging vandaag de dag. Je kunt op internet veel informatie vinden, bijvoorbeeld: www.opendoors.nl (Nederlands) of www.compassdirect.org (Engels).

En nu schrijft Paulus een brief vanuit de gevangenis, misschien in Efeze, misschien in Rome. En hij schrijft dan: 'Jullie moeten goed beseffen, dat mijn gevangenschap helemaal geen negatieve uitwerking heeft. Het is juist andersom! Ik heb mijn verhaal moeten vertellen voor al die hoge pieten, ik heb ze allemaal kunnen vertellen wei Jezus is, en de meeste christenen in mijn omgeving zijn juist méér overtuigd geraakt. 'Het merendeel van de broeder in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed onbevreesd het woord van God te spreken.' Hoor je 't? *Vertrouwen* om met *des te meer moed onbevreesd* het woord van God te spreken. Dus dat lijden van Paulus, dat gaf al die christenen in zijn omgeving lef! Lijden geeft dus lef! Nou, meestal is dat niet de bedoeling van de autoriteiten. Als de politie in India zo'n dominee van 27 gevangen zet, dan hebben ze écht niet als doel, dat zijn hele gemeente dan nog véél krachtiger het Evangelie gaat uitdragen. Maar dat is wél wat er gebeurt! Ook nu, ook vandaag de dag! Er is een oud spreekwoord, we hebben het vanmorgen nog gezongen in een lied: 'Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk.' Als christenen vervolgd worden, dan zie je vaak dat de kerk juist groeit. Tegen de verdrukking in. Hoe komt dat nou toch? Weet je, ik wil drie dingen noemen. Drie redenen, waarom het lijden van medechristenen ook ons léf geeft.

1. Als christenen lijden om hun geloof, dan betekent dat, **dat het Evangelie de moeite waard is**. Dat christelijk geloof, dat is niet zomaar een soort versierseltje, een beetje franje. 'Nou, ja, ik ga af en toe naar de kerk.' Nee, het gaat in de Bijbel om leven of dood! En als je Jezus gevonden hebt, dan heb je het léven gevonden! En dan gaat het niet alleen om het leven in de hemel, later, na je dood, of: als Jezus terugkomt. Dat ook! En uiteindelijk is daar alles op gericht. Dit leven op aarde is maar zó'n klein stukje, vergeleken met de eeuwigheid, die oneindig groot is. Maar het léven dat Jezus geeft, dat heeft ook alles te maken met nú, en met je leven nu! Want door het contact met God zie je steeds scherper wat echt belangrijk is. Niet dat eindeloze gefeest en gezuip, en dat uitgaansleven waar je uiteindelijk alleen maar doodmoe van wordt. En ook niet, aan de

andere kant, dat constante opgejaagd worden om maar te presteren, op school, of in je sport, of op je werk: nóg meer! Nóg beter!

Nee, als je met Jezus leeft, dan maakt Hij je tot een gezond mens, vrij en onafhankelijk: niet wat anderen allemaal over je zeggen telt, nee, wat Hij van je vindt! Hij maakt je van binnen tot een krachtig mens, Hij geeft je balans, Hij geeft je ruimte, Hij geeft ook echte vrolijkheid, echte blijdschap. Mensen die christen worden, die worden er meestal ook vrolijker op, meer ontspannen, mensen die ook meer durven. En dat zie je aan mensen zoals die ds. Barthi. Het Evangelie is de moeite waard! Zózeer de moeite waard, dat er mensen voor in de gevangenis zitten. Ook vandaag. Duizenden mensen! Dat maakt het extra kostbaar om te geloven.

2. De tweede reden, waarom het lijden van de één een ander lef kan geven, dat is dit: in de praktijk blijkt, **dat God mensen in de gevangenis steun geeft**. Steun om vol te houden. Kracht om staande te blijven. Vanmorgen vertelde ik over een brief van Ganiyu Ola Suly, een Nigeriaans christen die in een Egyptische gevangenis zit. Hij schrijft, dat steeds meer medegevangenen christen worden. In die gevangenis geeft God de christenen kracht om staande te blijven, om niet bitter te worden, Hij geeft moed om door te gaan. Zoals Hij ook Paulus op de been hield. En die God is ook jouw God! De HERE is betrouwbaar! Hij laat zien dat Hij Zijn kinderen niet in de steek laat, ook niet in de gevangenis. Nooit! Zul je het vasthouden? Je hebt een God om trots op te zijn! Een God die je niet loslaat!

3. Waarom geeft lijden lef? Omdat zo blijkt dat het Evangelie de moeite waard is, dat God betrouwbaar is, en ten derde: **dat wij overwinnaars zijn!** Er zijn broeders en zusters, die zich om hun geloof laten martelen. Ook nu! 11 juni 2006. Vandaag, op dit moment! Er worden mensen om hun geloof gedood. Mensen die natuurlijk soms ook wanhopen, en natuurlijk ook bang zijn voor lijden en voor pijn. Maar tóch houden ze vol. En als je dat beseft, dan denk je: 'In de kracht van God ben je écht een overwinnaar! Wat kan een mens je nog aandoen, als je zegt: Je kan doen wat je wilt, je kunt me beroven, bestelen, je kunt me gevangen zetten, je kunt me martelen, je kunt me doodmaken, maar het helpt allemaal niets: ik geloof en door de kracht van God zal ik dat blijven ook.'

Lijden geeft lef! Vandaag de dag lijden toenduizenden, honderduizenden christenen om hun geloof. En jij? Wat heb jij over voor God? Heb jij lef, als het erop aankomt om te gaan voor God? Weten je vrienden dat je gelooft? Neem je ze weleens mee, naar een praiseavond, of naar de kerk? Durf jij ook jezelf aan te pakken? Dat je discipline opbrengt om elke dag tijd te nemen voor gebed, en voor de Bijbel? Durf jij jezelf aan te pakken als het gaat om drank, en om muziek, en om seksualiteit, waarvan God heeft gezegd: 'Ga pas met elkaar naar bed als je getrouwd bent?' (Eerder heb ik daar een artikel over uitgedeed. Als je wilt mail ik het naar je toe. Stuur me even een emailtje, en ik reply je.) Heb jij lef voor God? Durf jij grote plannen te maken om te leven voor God? Heb je al eens gebeden: 'Here God, hier ben ik, als U mij wilt gebruiken in het buitenland, zegt U het maar!' Ben jij beschikbaar voor God? Lijden geeft lef! Heb jij lef?! Amen.

René van Loon, 010-4426280, c.m.van.loon@freeler.nl

